

**CHARLES
PERRAULT
BASME**

GIRASOL

Libris

CUPRINS

Respect pentru oameni și cărti

Flautistul din Hamelin	8
Barbă Albastră.	18
Doctorul Știe-Tot	26
Regina albinelor.	40
Cei patru frați ingenioși.	42
Șase prieteni în jurul lumii . . .	52
Degețel	64
Piele de Măgar	74
Griselida	82
Ploaia de stele	90
Frederic și Cătălina	94

Cele trei dorințe	106
Sălașica	112
Motanul încălțat.	122
Muzicantul cel isteț	132
Șoriceul alb.	140
Riquet Moțatul	146
Regele Midas	156
Cenușăreasa	164
Diamante și reptile	176
Falada, calul fermecat . . .	180
Rolando	190
Genoveva de Brabant . . .	200
Lupul și cei șapte iezi . . .	210

FLAUTISTUL DIN HAMELIN

Frumosul oraș Hamelin era un loc liniștit până când, într-o zi, o puizerie de șoareci invadă toate casele. Primarul, disperat, oferi o mie de mărci cui putea să scape orașul de teribila invazie de șoareci.

Zilele treceau și nimeni nu reușea să facă nimic, dar, în cele din urmă, apără un Tânăr ciudat, înalt și slab, care ascundea un flaut sub mantaua sa.

Curiosul personaj ceru să vorbească cu primarul.

– Domnule primar, spuse Tânărul, eu pot să vă scap de şoareci.

Dar sunt sărac și vreau să știu ce mi-ați oferi drept recompensă.

– Am oferit o mie de mărci celui care va găsi o soluție.

– De acord atunci. Până se va înnopta, nu va mai rămâne niciun şoarece în Hamelin.

Apoi se îndreptă către piață principală, unde se apucă să cânte o melodie din flaut. Când lumea începuse să-și piardă increderea în el, apăru un șoriceal, se apropiie de flautist și rămase lângă el ca fermecat.

Apoi veni alt şoarece, după care altul și altul, până se adunară atât de mulți, încât era imposibil să-i numeri. Flautul cânta fără să se opreasca, iar șoriceii rămâneau în jurul lui.

Când deja erau cam o sută de mii de șoareci, Tânărul se îndreptă agale spre râu.

— Nu-l va putea traversa! Se va îneca! țipa lumea.

Dar flautistul ajunse la mal, continuă să meargă și se scufundă până la mijloc, cântând în continuare din flaut.

Șoarecii, atrași de muzică, intrară în apă după el și, cum nu știau să înnoate, se înecară.

Când flautistul ajunse pe celălalt mal, nu mai era niciun șoarece viu.

Toată lumea îl aclama pe salvatorul orașului, care trecu râul înapoi și se îndreptă către primărie, urmat de o mulțime de oameni. Primarul îi ieși în întâmpinare la ușă.

— Om bun, usucă-ți hainele, apoi vino să te ospătezi.

Când se pregătea să plece, îi dădură o punguță din piele. Tânărul o desfacu și văzu că înăuntru nu erau decât o sută de mărci.

— Domnule, nu aşă ne-am înțeles. Mi-ai promis o mie de mărci și nu plec până când nu mi le dați.

– Obraznicule! Cum îți
permiți să ceri atât de
mult doar pentru că ai
cântat la un flaut?

Pleacă imediat și
mulțumește-te
cu cele o sută de
mărci, pentru că
încă pot să mă
răzgândesc și să
îți le iau înapoi!

Flautistul îl privi supărat și ieși
în grabă, spunându-i:

– Veți regreta ceea ce mi-ați făcut!

Apoi traversă orașul și ajunse în parc, unde se jucau aproape toți copiii. Acolo se opri, scoase flautul și începu să cânte o melodie foarte frumoasă. Toți micuții, parcă hipnotizați, se apropiară de omul care cântă fără să se oprească, până când nu mai rămase în case niciun copil.

Atunci flautistul ieși din parc și toți copiii îl urmară. Oamenii ghiciră ce urma să li se întâmple copilașilor și începură să-i strige, dar fu în zadar. Ca fermecăți, îl urmău pe flautist, care se îndrepta către râu.

– Îi va îneca! tipau oamenii îngroziți. Dar când ajunseră la râu, omul se abătu din drum către o colină înaltă.

– Nu merg la râu! Sunt salvați! se auzi din mulțime.

Muzicantul începu să urce colina urmat de către toți copiii, în afara de unul, care, fiind șchiop, mergea mai greu și rămăsese în urmă.

Când flautistul ajunse pe culme,
în deal se deschise o imensă
crăpătură, în care intrară cu
toții. Copilașul șchiop
ajunse și el pe culme,
tocmai când dealul se
închidea, înghițindu-i
toți prietenii.

Spaima invadă Hamelinul,
unde se auzeau numai plânsete.